

Галина ТРЕГУБЕНКО

аспірантка кафедри права

та європейської інтеграції ДРІДУ НАДУ

ЄВРОПЕЙСЬКИЙ ДОСВІД ВИКОРИСТАННЯ ІННОВАЦІЙ ПРИ ПІДГОТОВЦІ ДЕРЖАВНИХ СЛУЖБОВЦІВ

Аналіз досвіду підготовки, перепідготовки та підвищення кваліфікації державних службовців ряду зарубіжних країн дозволяє стверджувати, що для застосування в реаліях України найбільше значення має практика професійного навчання з використанням інноваційних підходів, що застосовується у країнах Східної Європи. Спільне пострадянське минуле, що залишило обтяжливий історичний досвід формування управлінців в межах командно-адміністративної системи, та успіхи східноєвропейських країн в ході євроінтеграції дає підстави очікувати відповідний позитивний ефект від адаптування підходів у навчанні державних службовців в український простір.

Говорячи про інновації у підготовці державних службовців у контексті європейського досвіду, слід розуміти, що цей досвід потрібно сприймати у декількох площинах, а саме:

1) досвід навчання державних службовців країн ЄС та східноєвропейських країн зокрема, що у комплексі містить інноваційність для практики підготовки державних службовців України;

2) методи, форми та технології підготовки державних службовців які є інноваційними для практики навчання у самих країнах Європи, а для України є випереджуючими.

Українські науковці масштабно та глибоко досліджували та продовжують вивчати передовий європейський досвід. «Особливо цікавим для України є дослідження Г. Опанасюк з професійного навчання державних службовців у країнах Східної Європи, досвід яких може бути найефективніше адаптований до традицій державної служби України. На підвищенні кваліфікації управлінських кадрів у розвинених європейських країнах та значенні їх досвіду для України робить наголос у своїх дослідженнях М. Міненко» [1, с. 98].

Головний акцент цих досліджень ? питання організації системи підготовки, перепідготовки та підвищення кваліфікації державних службовців, оцінка ефективності діяльності державних службовців, існуючі моделі державного управління тощо. Безперечно, такий підхід є виправданим, адже дає цілісне уявлення про державну службу в країнах Європи. Але для формування виражених стратегічних підходів щодо запровадження інноваційних компонентів у навчанні державних службовців в Україні, доцільно звернути більше уваги саме на інноваційний характер форм, методів та технологій підготовки державних службовців в країнах Євросоюзу.

Так, наприклад, досліджуючи європейський досвід підготовки податківців, науковці зазначають, що все більшої популярності набувають дистанційні курси. Аналіз показав, що у дистанційній формі проводяться семінари (19 %), виконуються практичні завдання (33 %), розглядаються теоретичні матеріали (5 %), проводиться тестування (14 %), а також діють консультаційні форуми (29 %). Найактуальнішою з поміж названих формою навчання (від якої отримано найбільше користі) для дистанційного курсу європейські слухачі визначили виконання практичних завдань, на другому місці – консультаційні форуми [2, с. 11].

Як бачимо, вибір самих державних службовців зроблено на користь одержання знань суто практичного характеру та можливості обмінюватися досвідом, консультуватися у фахівців. Навіть враховуючи той факт, що дистанційне навчання є найменш затратним та дозволяє максимально самоорганізуватися у питаннях користування різноманітною інформацією дистанційно, державні службовці європейських країн, що брали участь у цьому опитуванні, на останнє місце винесли розгляд теоретичних матеріалів. Тобто зручна форма одержання інформації не вплинула на обрання змісту цієї інформації, іншими словами: враховуючи всі фактори, обирають лише ті види навчання, що надають потрібний фахівцеві з державної служби практичний досвід. Цілком доречно припустити, що вибір українських державних службовців при формуванні інтересів у процесі навчання також буде сконцентровано довкола питань практичної фахової діяльності.

Зважаючи на вищевикладене зауважимо, що, враховуючи європейський досвід, тенденцією розвитку інноваційних форм, методів та технологій підготовки, перепідготовки та підвищення кваліфікації державних службовців в Україні повинні стати такі види навчання за формою та змістом, які надають можливість опанувати сучасний професійний досвід.

Список використаних джерел

1. Богданова Н.О. Зарубіжний досвід підготовки державно-управлінських кадрів та шляхи його адаптації в Україні / Наталія Богданова // Наукові праці : Науково-методичний журнал. Серія «Політичні науки. Правознавство». – Миколаїв : Вид-во ЧДУ ім. Петра Могили, 2007. – Т. 69. – С. 97 – 104.

2. Лепеха О.Ю. Європейський досвід у впровадженні новітніх технологій навчання в системі підвищення кваліфікації податківців [Електронний ресурс] / О. Ю. Лепеха, С. М. Свешніков, Г. В. Демченко, В. І. Крижановський // Третя міжнародна науково-практична конференція «MoodleMoot Ukraine 2015. Теорія і практика використання системи управління навчанням Moodle» (Київ, КНУБА, 21 – 22 травня 2015 р.) : тези доповідей. – К. : КНУБА, 2015. – 68 с. – Режим доступу: <http://2015.moodlemoot.in.ua/course/view.php?id=80>